Kultura
i
Civilizacija

Sakupio i uredio:

Pomoćni ured za da'wu - Rebwah

www.islamhouse.com

1428 - 2007

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة
Islamic Propagation Office in Rabwah
P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065
FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com
http://www.islamhouse.com

Prvo idzadnje, 1428/2007

Izražavamo najiskreniju zahvalu svakom onom ko na bilo koji način doprinese distribuciji ove knjige. Neka ih Allah Uzvišeni nagradi za njihova iskrena djela. U slučaju da imate bilo koju korekciju, komentar ili sugestiju u vezi ove publikacije, javite nam se na sljedeću adresu:
bosnian@islamhouse.com

Izdavač:
Pomoćni ured za da'wu – Rabwah
Tel. +4454900 – 4916065
e-mail: bosnian@islamhouse.com
www.islamhouse.com

Sadržaj

1. Uvod..5
2. Jevreji – Jehudije...........................6
3. Masonstvo..................................18
4. Cionizam....................................23
5. Sekularizam.................................25
6. En Nasranije – Kršćanstvo............34
7. Budizam i Hinduizam...................49
8. Komunizam.................................53
9. Egzistencijalizam.........................57
10. Šiizam...59
11. El – Kadijanije..............................67

UVOD

Hvala i zahvala pripada Allahu dželleša'nuhu, a nakon toga salavat i selam na Resula Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, na njegove ashabe radijellahu anhum, na njegovu časnu porodicu i sve one koji ga slijede do Sudnjeg dana.

Prije svega na samom početku ove naše skromne brošurice srdačno vam želimo toplu dobrodošlicu, jer je to od sunneta Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, što možemo vidjeti iz slučaja kada mu je došao Safvan radijallahu anhu i rekao da želi da uči i da studira šeri'atsko znanje. Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: **"Dobro došao, o ti koji tražiš znanje!"** Dakle, od sunneta je da se poželi dobrodošlica, te vam je mi želimo uz molbu Allahu dželleša'nuhu da nam da bereketa i da se potom širi i uzdiže čisto i ispravno šeri'atsko znanje, a zatim čestitamo vam na odabiru ovoga puta i želimo da budete nasljednici Allahovih poslanika, jer kaže Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **"Učenjaci su nasljednici Allahovih poslanika."** Nasljednici Allahovih poslanika su sa dva aspekta: sa aspekta traženja znanja i sa aspekta prenošenja istog. Dakle, suštinska zadaća Allahovih

poslanika je bila prenošenje, dostavljanje i objašnjavanje ljudima Allahove dželleša'nuhu Objave.

Kaže Uzvišeni:

﴿ وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٥ ﴾

"Opominji, opomena će koristiti vjernicima." (Ez-Zariat, 55. ajet) Učenjaci su knjige uglavnom počinjali hadisom: "Doista se djela vrednuju prema nijjetu…" Muttefekun alejhi.

بسم الله الرحمن الرحيم

(U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog)

JEVREJI – JEHUDIJE

Jevrejstvo je vjera u koju vjeruju jevreji, a oni su ummet Musaa.

Osnov jevrejstva:

Akida jevrejstva prije nego je iskrivljena bila je izgrađena na tevhidu i ispravnom imanu objavljena od Allaha Musau. Međutim, oni su je iskrivili i izmislili i zamjenili onim što Allah nije objavio. Od tada, pa do dana današnjeg oni su ummet koji se neprijateljski odnosi prema Allahu i Njegovom Poslaniku, a dokaz je sura El-Maide, 82 ajet:

﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ ۖ
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴾

"Ti ćeš sigurno naći da su vjernicima najljući neprijatelji jevreji i mnogobošci, i svakako ćeš naći

da su vjernicima najbliži prijatelji oni koji govore: 'Mi smo kršćani, zato što među njima ima svećenika i monaha i što se oni ne ohole."

Jasni kur'anski primjeri o njihovom krivom vjerovanju

1. Širk Allahu u ibadetu

Uzeli su tele za božanstvo i Allahu pripisali druga, te ga počeli obožavati uprkos tome što su među njima bili Musa i Harun.Allah ovo spominje u suri Ta -Ha, 88-90. ajet:

﴿ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ فَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ
فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾
وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَٰرُونُ مِن قَبْلُ يَٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحْمَٰنُ
فَٱتَّبِعُونِى وَأَطِيعُوٓا۟ أَمْرِى ﴿٩٠﴾ ﴾

"Pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli. 'Ovo je vaš bog i Musaov bog, on ga je zaboravio!' Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist može pribaviti?

A njima je Harun još prije govorio: 'O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni, Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!"

Zato što su oni znali da je životinja nerazumna, da je zovnu ne bi im se mogla odazvati kao što ne može da im pribavi kakvu korist ili otkloni kakvu štetu.

2. Pripisivanje sina Allahu, neka je Uzvišen Allah od onoga što oni govore. Kaže Uzvišeni u suri Et-Tevbe 30-om ajetu:

﴿ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ ﴾

"Jevreji govore: 'Uzejr je Allahov sin."

Uzejr je bio jedan od poslanika koji su poslani jevrejima. Jevreji su čak ustvrdili da su oni Allahovi miljenici i odabranici. U suri El-Maide, 18. ajet, kaže Uzvišeni:

﴿ وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ ﴾

"I jevreji i kršćani kažu: 'Mi smo djeca Božija i miljenici Njegovi.' Reci: 'Pa zašto vas onda On kažnjava zbog grijehova vaših?"

3. Riječi njihove 'Allah je siromašan, a mi smo bogati.' Zaista su ovo teške riječi i ne može ih kazati osim nevjernik. Kaže Allah u suri Ali' Imran, 181.ajet:

﴿ لَّقَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٞ وَنَحۡنُ أَغۡنِيَآءُۘ ﴾

"Allah je čuo riječi onih koji su rekli:"Allah je siromašan, a mi smo bogati!"
Pa im Allah, odgovara:

﴿ سَنَكۡتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتۡلَهُمُ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَنَقُولُ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ١٨١ ﴾

"Naredit ćemo Mi da se pribilježi ono što su oni rekli, kao i što su, ni krive ni dužne, vjerovjesnike

ubijali, i reći ćemo: 'Iskusite patnju u ognju zbog djela ruku vaših!'"

4. Poricanje poslanstva Muahammedu

Uprkos tome što su znali da je on Allahov Poslanik i imaju dokaze za to, kao što kaže Uzvišeni u suri El-Bekare, 146.ajet:

﴿ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۖ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنۡهُمۡ لَيَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤٦ ﴾

"Oni kojima smo dali Knjigu znaju Poslanika, kao što sinove svoje znaju, ali neki od njih doista svjesno istinu prikrivaju."

Svete jevrejske knjige

Jevreji se po vjerskim pitanjima oslanjaju na dvije knjige: Tevrat i Talmud.

Tevrat je, ustvari, stari zavjet koji kod kršćana predstavlja prvi dio Biblije. On se sastoji od 39 dijelova, od kojih je 5 najbitnijih.

- Stvaranje,
- Izlazak,
- Leviti,
- Brojevi,
- Pohvala.

1. Stvaranje – tu se govori o početku stvaranja, zatim, govori se Ademu, Nuhu, Ibrahimu, Ishaku itd.

2. Izlazak – govori o životu i tlačenju jevreja u Egiptu sa Musaom o njihovom izlazu i o tome kako su na Sinaju obožavali tele.

3. Leviti – govori o propisima, čistoći, praznicima i sl.

4. Brojevi – govori o jevrejima, o porijeklu, precima i sl.

5. Pohvala - govori o nadopunjavanju Musaovog šeri'ata i o njegovoj oporuci da ga naslijedi Jošua.

Dokazi da stari zavjet nije orginal

Veliki dio dokaza je od samih jevreja, neki su od evropskih učenjaka, ali prvo ćemo navesti Kur'anske dokaze. Kaže Uzvišeni u suri En-Nisa, 46. ajet:

﴿ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَٱسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَٰعِنَا لَيًّۢا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى ٱلدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَٱسْمَعْ وَٱنظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ ﴾

"Ima jevreja koji izvrću smisao riječima i govore uvijajući jezicima svojim i huleći pravu vjeru: 'Čujemo, ali se ne pokoravamo!' i 'Čuj, ne čuli te!' i 'Ra'ina!' A da oni kažu: 'Čujemo i pokoravamo se!' i 'Čuj' i 'Pogledaj na nas!' -bilo bi za njih bolje i ispravnije, ali, Allah je njih zbog nevjerovanja njihova prokleo, jer malo ko od njih vjeruje."

Zatim u suri Ali Imran, 78. ajet:

﴿ وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ
وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ
وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٨ ﴾

"Neki od njih uvijaju jezike svoje čitajući Knjigu da biste vi pomislili da je to iz Knjige, a to nije iz Knjige, i govore: 'To je od Allaha' –a to nije od Allaha i o Allahu svjesno govore laži."

Kao i u suri El-Maide, 15. ajet:

﴿ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا
مِّمَّا كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ قَدۡ
جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ١٥ ﴾

**"O sljedbenici Knjige, došao vam je Poslanik Naš da vam ukaže na mnogo šta, što vi iz Knjige krijete, i preko mnogo čega će i preći. A od Allaha vam dolazi svjetlost i
Knjiga jasna."**

Dokazi za prenošenje starog zavjeta

1. Nepoznavanje imena onih koji su zapisali Tevrat (stari zavjet)
2. Nepoznavanje datuma pisanja starog zavjeta i
3. Nepostojanje orginala.

Dokazi vezani za sadržaj

1. Razlike u sadržaju između verzija starog zavjeta.
2. Samirijski primjerak starog zavjeta sastoji se od 5 psalmi i po njoj rade jevreji Samirije.
3. Hebrejski primjerak sadrži ovih 5 plus 34 u koji vjeruju Hebrejski jevreji i Protestanti.
4. Grčki primjerak sadrži ovih 5 + 14 u koji vjeruju katolici i ortodoksi.

Komentar:

Ove razlike jasno ukazuju na iskrivljenost starog zavjeta i ukazuju da mu je pripisano mnoštvo stvari koje su dodavali jevreji poput Petra.

U jednoj od psalmi se govori o ženi koja je pojela svog sina, te o djetetu koje je starije od oca (Ahzije ibn Jehruma kad mu je umro otac imao 40 god., a on imao 42 god.)

Šta talmud kaže o nejevrejima

Talmud na hebrejskom jeziku znači komentar tj. talmud je komentar starog zavjeta.

1. Nejevrejske duše su šejtanske i sliče životinjskim.
2. Jevreju je dozvoljeno da nahrani psa, ali ne i nejevreja.
3. Nejevreji i oni koji napuste jevrejstvo su prljave svinje. Bog je stvorio nejevreje u ljudskom obliku da jevrejima ne bi bilo neprijatno.
4. Krađa od nejevreja nije krađa nego je to uzimanje svog imetka, pa život nejevreja je u rukama jevreja, pa šta je onda sa imetkom.
5. Nije dozvoljeno jevreju da posudi nejevreju novac bez kamate.
6. Zinaluk sa nejevrejom ne podliježe sankcionisanju, jer su nejevreji u osnovi životinje.

Svojstva jevreja spomenuta u Kur'anu

1. Prevara i obmana.

Kaže Allah u suri El-Bekare, 100. ajet:

﴿ أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُوا۟ عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾

"Zar svaki put kada neku obavezu preuzmu neki od njih je odbace, jer ih većina ne vjeruje."

Prevarili su Musaa i počeli obožavati tele, pokušali ubiti Isaa, ubijali su poslanike kao što su ubili Jahjaa, nakon čega su se žene igrale njegovom glavom. Prevarili su Allahovog Poslanika u Medini u bitci na Hendeku i htjeli su da ga ubiju.

2. Širenje fesada na zemlji i posticanje ratova.
Kaže Allah u suri El-Maide, 64. ajet:

﴿كُلَّمَآ أَوۡقَدُواْ نَارٗا لِّلۡحَرۡبِ أَطۡفَأَهَا ٱللَّهُۚ وَيَسۡعَوۡنَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَسَادٗاۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٦٤﴾

"Kad god pokušaju da potpale ratnu vatru, Allah je ugasi. Oni nastoje da na Zemlji smutnju prave, a Allah ne voli smutljivce."

3. Mržnja i omalovažavanje muslimana.
Kaže Allah u suri El-Maide, 82 ajet:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةٗ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۖ﴾

"Ti ćeš sigurno naći da su vjernicima najljući neprijarelji jevreji i mušrici..."

Jedna židovska izreka kaže: "Nejevreji su stado ovaca, a mi smo vukovi, a znate li šta rade vukovi sa ovcama u polju."

Iz naših srca moramo izbaciti bilo kakvu samilost prema

jevrejima. Treba da cijelom svijetu kažemo ko su oni i da obznanjujemo njihove ideje.

Jevreji u historiji islama

Jevreji su shvatili da ne mogu nauditi Allahovom Poslaniku i ashabima otvoreno, pa su počeli da koriste tajne metode. Oni stoje iza podsticanja plemena da se bore protiv Allahovog Poslanika kao u bitci na Hendeku. Mnogo puta su pokušali da ubiju Poslanika s.a.w.s. kao u slučaju kada su ga otrovali hranom.

Kada pogledamo u islamsku historiju primjetit ćemo slijedeće:

1. Oni stoje iza batinijskih sekti koje se bore protiv islama poput: Rafidija, Mu'tezila, Ismailija, Nusajrija itd.
2. Oni stoje iza širenja novotarija kuburija i sufijskih tarikata.
3. Oni su prvi finansirali Kadijanije i Behaije.
4. Stoje iza širenja ideja sekularizma, komunizma, Frojdovih ideja itd.

Jevreji u moderno vrijeme

Ciljevi jevreja

1. Formiranje kraljevine Izrael sa glavnim gradom Noršalim, koja se prostire od Eufrata do Nila.

2. Vladanje i upravljanje svim ljudima i njihovo činjenje
potlačenim za službu jevrejima.

3. Uništavanje muslimana na koje gledaju kao na otimače poslanstva.

Metode i sredstva za ostvarenje ovih ciljeva

1. Korištenje terorizma, žestine i sile u upravljanju svijetom. U knjizi Protokoli Sionskih Mudraca kažu: "Najbolji rezultati u upravljanju svijetom proizilaze iz terora i žestine."

2. Kontrola ekonomije i medija, a to ostvaruju posjedovanjem svjetskih TV, radio i novinskih kuća i kontrolom nad najvećim svjetskim biznis-agencijama.

3. Širenje upropaštavajućih teorija i štetnih načela kroz organizacije, pokrete i sl. koje nazivaju revolucionarnim.

Stav islama spram jevreja

Jevreji su kafiri, nije im dozvoljeno da žive u muslimanskim sredinama, osim kao zimije, ponizne,

koje plaćaju džiziju i povinuju se islamskim propisima. Nije dozvoljeno tražiti pomoć od njih niti da u islamskoj državi imaju ikakav položaj. Nije dozvoljeno družbovanje niti koaliziranje.

Masonstvo

Masonstvo je tajna jevrejska organizacija, koja tajno radi na ostvarenju velikih jevrejskih ciljeva i koja priprema formiranje velike države Izrael.

Riječ mason je blef kojim žele da izblefiraju da se pomisli da je to velika organizovana organizacija. Na engleskom Mason znači zidar tj. slobodni zidari. Smatraju da će oni izgraditi Sulejmanov hram.

Simbol masonstva

- Simbol masonstva je bratstvo, jedinstvo, sloboda.
- Pod simbolom slobode bore se protiv svih drugih vjera mimo jevrejstva.
- Pod simbolom bratstva jevreji žele da umanje mržnju drugih prema njima.
- Pod simbolom jednakost šire ekonomsku zbrku i političke nerede.

Suština masonstva

Istražitelji i pisci su se složili da je masonstvo u suštini jevrejska organizacija, kako u svojoj osnovi tako i u formiranju, ciljevima i metodama koje koriste. Dokaz ovoga je priznanje samih jevreja da je

to tako. U protokolima se kaže: "Masonske organizacije širom svijeta služe kao maska za rad na ostvarenju naših ciljeva."

Formiranje i ciljevi masonstva kroz historiju

Masonstvo su osnovali veliki mislioci i idejne vođe jevreja. Na njihovom čelu je kralj Herodus II. Cilj formiranja je bio spriječavanje širenja kršćanstva koje se brzo počelo širiti. Masonstvo je radilo na iskrivljavanju Indžila i kršćanskih propisa. U vrijeme pojave islama masonstvo nije imalo neki poseban značaj i radilo je uglavnom tajno. Obzirom da nisu mogli nauditi islamu radili su na razjedinjavanju muslimana i formiranju sekti i frakcija kao rafidija i batinijskih sekti. U novije vrijeme, kad su neprijatelji ojačali, a muslimani izgubili slavu i moć 1770 god. pojavilo se moderno masonstvo. Od te godine jevreji su počeli da planiraju.

Vrste masonstva

Tri su vrste masonstva:

1. Javno opće masonstvo

Deklariše se kao humanitarna organizacija i poziva u bratstvo. Članovi ovog masonstva podijeljeni su u 33 stepena shodno zaslugama. Do 33 stepena mora se proći mnoštvo teških i preciznih ispita. Simbol ovog masonstva je troglava zmija. Ovo masonstvo radi na pridobijanju velikih i vodećih ličnosti u svijetu.

2. Kraljevsko masonstvo

Specijalizirano je i u njega mogu pristupiti samo jevreji i oni koji izravno i jasno rade za njih. Direktni cilj mu je formiranje države Izrael i gradnja Sulejmanovog hrama.

3. Svemirsko masonstvo

U njega mogu ući samo odabrani jevreji. Ima samo jedan klub u New York-u i za njega znaju samo posebni jevreji. Cilj ovog masonstva je ateizam.

Masonstvo ima tajnu zakletvu kojom se mora zakleti svaki mason prilikom stupanja koja glasi:
"Kunem se velikim upraviteljem svemira da ja neću otkrivati tajne masonstva niti riječi učenja ili običaje masonstva i da ću ih kriti u svojim prsima vječno. Kunem se velikim upraviteljem svemira da neću prevariti ugovor sa organizacijom, znakom ili riječju i ako to uradim slažem se da mi se spale usne užarenim željezom i da mi se odsijeku ruke i vrat i da se moje tijelo okači u masonski klub da bi bio primjer drugima."

Javne masonske organizacije

1. Rotari klubovi

Klubovi formirani 1905. god. od strane jevrejskog advokata Pola Herza u Čikagu da bi se kasnije rasprostranili po čitavom svijetu. Cilj kluba je da uništi aktivnu masu u cijelom svijetu.

2. Lions klubovi (lions-lavovi)

Također masonski klubovi, centar im je u Americi. Radnici za ovaj klub su tajni i ima ih u cijelom svijetu.

3. Organizacija b'nai birth (Sinovi Zavjeta)

Formirana 1484. god. Cilj organizacije je pomoć ugroženim i potlačenim jevrejima, međutim, u suštini cilj je borba protiv vjere i morala.

Ciljevi masonstva u savremenom dobu

1770. godine jedna kršćanska grupa uspostavila je kontakt sa kršćanskim svećenikom (Adam Vojzhamedet) koji je napustio kršćanstvo i primio jevrejstvo. Bio je profesor na univerzitetu Ongol Stadt u Njemačkoj. Od njega su tražili da pregleda protokole sionskih mudraca i da ih prepravi. Nakon 6 godina završio je zadatak i donio sljedeći program:

1. Formiranje svjetskih ateističkih država kojima će upravljati jevreji da bi bilo lahko da ih unište kad se bude formirao veliki Izrael.

2. Borba protiv svih drugih vjera i podsticanje na formiranje ateističkih uređenja.

3. Ubacivanje otrova razjedinjavanja i rasparčavanja unutar naroda.

4. Posljednji cilj je formiranje velike države Izrael. Njihov vođa treba da bude iz Davudove loze,

a zatim potpuno preuzimanje i kontrola kompletnog svijeta od strane "Allahovog odabranog naroda jevreja."

Metode i sredstva koje koriste

1. Okupljanje omladine cijelog svijeta za ostvarenje jevrejskih nakana.

2. Ovo kroz širenje muzičkih i sportskih udruženja i kroz korištenje sredstava za mass-medije, širenje droge, prostitucije i sl.

3. Ulazak u političke stranke da bi jevreji imali lične koristi od politike.

4. Formiranje organizacija koje pozivaju u slobodu morala kao i širenje ekonomskih teorija tipa kapitalizma ili socijalizma s ciljem totalnog uništenja ekonomije.

Cionizam

Cionizam je jevrejska organizacija za sprovedbu. Cilj ove organizacije je sprovedba planova zacrtanih za povratak ponosa i dostojanstva jevrejima. Nazvana je ovako po brdu nedaleko od Kudsa kojeg jevreji smatraju svetim.

Historija formiranja cionizma

Kao i masonstvo i cionizam nije formiran u ovom stoljeću, nego njegovi se korijeni vuku iz ranije historije identično masonstvu.

Savremeni cionizam je svoje prve korake napravio 1806 god. kad se veliki jevrejski koncil okupio na saziv Napoleona. Zvanično formiranje cionizma desilo se 1897. god. na inicijativu jevreja u Švicarskoj. Na ovom skupu napravljeni su protokoli.

Razlika između masonstva i cionizma

Masonstvo je čisto jevrejski pokret. Svi njegovi ljudi, kompletna hijerarhija čine masonizam. Ispoljava opšte ljudske parole i unutar njega samim tim se nalaze, a prevareni tim parolama i nejevreji.

Cionizam je vjerski, politički pokret koji direktno pomaže jevrejima. On predstavlja sprovedbeni organ politike jevreja u svijetu za razliku od masonstva koje je ateističko i sekularističko. Predstavlja tajnu snagu koja priprema uvjete za jevreje. Radi jako organizovano i planirano. Jedno drugo nadopunjuje.

Ciljevi cionizma

Dijela se u dva smjera:

1. Vjerske i
2. Političke.

Vjerski ciljevi:

a) Buđenje vjerskog entuzijazma za povratkom u domovinu.
b) Podsticanje jevreja na pridržavanje vjere i vjerskih učenja.

Politički ciljevi:

a) Ohrabrivanje jevreja diljem svijeta da presele u Palestinu i pomaganje u osamostaljivanju kroz

zapošljavanje, da'wu i sl. To kroz formiranje naselja za nove doseljenike.

b) Povezivanje vjerskog faktora u Izraelu sa istim u drugim zemljama svijeta i pritiske na druge zemlje da priznaju Izrael. Zato danas najveće i najjače zemlje štite Izrael.

Sekularizam

Sekularizam je engleska riječ i znači nevjerstvo. On je poziv u život bez vjere i razdvajanje vjere od države.

Povodi nastanka sekularizma

Crkveno nasilje

Nasilje je u osnovi bolest, počne opakim sredstvom, a završi bolešću, nema mu lijeka do smrti. Kad nasilje dođe od strane vladara ili kakvog dunjalučara ne čudimo se, međutim, kada nasilje dođe od ljudi koje ljudi smatraju svetim i poslanicima mira onda je to za svakog čuđenja. Ovo se posebno izražava u situaciji kad ti isti zagovaraju parolu ko te udari po desnom, okreni mu lijevi obraz i ko ti zatraži jedno od dva odijela daj mu oba (Jevanđelje po Mateju 40. str.)

Allah je nakon Musaa izraelćanima poslao Isaa kojima su vladali rimljani. Mesih Isa je počeo svoju da'wu tajno, međutim, ubrzo su ga izraelćani izdali rimskom kralju, ovaj je naredio da se ubije i razapne. Međutim, Allah ga je uzdigao Sebi. Nakon toga počelo je iskušenje sljedbenicima Mesiha koje su jevreji i rimljani zajedno proganjali. 325 god. koja se smatra godinom pobjede crkve nad njihovim neprijateljima.

U vrijeme Konstantina crkva je napravila koncil koji je nazvan "Kanonski koncil". Glavna odluka ovog koncila bila je razdvajanje između vjere i države, između života i šeri'ata.
Rekli su da je dunjalučki dio života u ingerenciji kralja i njegov zakon sadrži političke, ekonomske i društvene norme, a vjerske stvari su u ingerenciji Boga, čije propise sprovode vjerski ljudi.
Sadržaj vjere sveden je na propovjedi i jednostavne propise koji ne prelaze granice jedne osobe. Ovo je prouzrokovalo pojavu crkvenog nasilja kroz:

a) ispovijedi indulgencije (oproštajnice) koje su značile to da ljudi imaju prava opraštanja grijeha i da su zato ovlašteni od Allaha. Ova pojava je vjerskim ljudima dala veću vlast i mogućnost

manipulisanja od kralja, takođe prouzrokovalo je enormno bogaćenje vjerskih ljudi i zavist od strane siromaha koji su morali plaćati ove oproštajnice.

b) vjerski ljudi su imali pravo da proglase koga hoće svetim, pa su onda neke ljude proglašavali svetim i bliskim Bogu, a neke prokletim i udaljenim od Božije milosti, slijedeći svoje strasti i naravno ko više plati.

Sukob između crkve i nauke

Crkva je preuzela kontrolu nad ljudskim razmišljanjem i omalovažila nauku, suprotstavljala se svim naučnim dostignućima i to je dovelo do toga da su naučnici počeli tražiti zajedničko između naučnih dostignuća i onoga što kaže crkva.

Dio Europljana odlazi u fakultete u Španiju (Andalus) i Siciliju, gdje su se oslobodili okova crkvenog učenja. Ubrzo crkva reaguje po pitanju ovih ljudi koji su učili i naučili u Španiji i na drugim mjestima. Prva teorija koja je 1593 god. poljuljala crkvu je Kopernikova teorija koja je tvrdila da Zemlja kruži i okreće se. Reakcija je bila brza, efikasna i rigorozna; Kopernik, Galilej i drugi bili su zatvarani, spaljivani, ubijani itd. Obični narod je povjerovao

naučnicima, a ne crkvi. Ljudi su crkvu vidjeli preprekom u prosperitetu i napredku.

Darvinova teorija evolucije 1859 god.

Darvin izdaje knjigu koja se zove "Osnova vrsta", a koja se bavi prirodnim zakonima tj. zakonom evolucije. Ova teorija tvrdi da je pradjed čovječanstva ameba jednoćelijski organizam koji je živio u vlažnoj sredini prije milione godina. Majmun je jedna faza kroz koje je prošao čovjek.

Ova teorija je u potpunosti izbrisala vjersku svijest u Europi i dovela do širenja ateizma.

Europsko društvo se pripremalo da zada posljednji udarac vjeri i crkvi, ovome su pomogle raznorazne teorije poput Marxove (Karl Marx je bio jevrej) koji je historiju protumačio materijalistički, vjeru je smatrao narodnim izišljotinama, zatim Frojdova (takođe jevrej) teorija koji historiju tumači kroz sexualnost, čak tvrdi da prvi dodir sexualnosti kad djete prvi put bude dojeno dodirujući svoju majku. Zatim Ničeova teorija koja tvrdi da je Bog umro, a da ga superman (superčovjek) treba naslijediti.

Sekularizam u Evropi

Dijeli se na tri dijela:
a) sekularizam u vlasti,
b) sekularizam u moralu i
c) sekularizam u književnosti.

Sistem vlasti u Europi bio je zasnovan na crkvenim pravilima koja su proizišla iz tkz. Isusovog kraljevstva. Isusovo kraljevstvo je uređivalo državu kroz dva dijela:
1.duhovni dio kojim su se bavili crkva i crkveni ljudi,
2.tjelesni dio koji se bavi dunjalučkim problemima, vojskom, ratovima, ekonomijom i sličnim.

Prvi koji je negirao ovaj system je Makeveli u svojoj knjizi Vladalac:
a) potpuno se mora razdvojiti vjera, politika i moral,
b) cilj opravdava sredstva i
c) demokratija; narodi vladaju sami sobom, a crkva i vjerski ljudi u to nemaju nikakva uvida.

Sekularizam u moralu:

1) Darvinizam predstavlja jednu od teorija koje su napale moral. Freud je sa svojim teorijama ono što je lijepo i pohvalno preobratio u ružno;

čovjeka je učinio svojim gospodarom u slijeđenju strasti i prohtjeva. Kao rezultat ovoga pojavilo se mnoštvo vanbračne djece i sirotišta; procent brakova koji završe sa razvodom se jako povećao, a spolne bolesti su se jako raširile.

2) Sekularizam u književnosti. Počinje Sartrovim djelima o postanku, Maxim Gorki kroz knjigu Majka; knjige koje pozivaju na oslobađanje od vjere i morala.

Šta je od vjere ostalo u Evropi?

Uzimajući od onoga šta je sve napadnuto od postulata vjere u Evropi, nije ostalo, osim sitni tragovi vjere. Evropa je iz crkveno - kršćanskog okruženja prerasla u sekularističku.

Sekularizam u islamskom svijetu

Nazadnost islamskog Ummeta prouzrokovalo je pogrešno i nepotpuno shvatanje Islama, to pogrešno shvatanje prouzrokovalo je:

1) Vehn (ljubav prema dunjaluku, a mržnja smrti), a to je kazna od Allaha povodom ostavljanja džihada. Poznato je da Allah nekada kao kaznu za grijehe daje iskušenja; tako što je Ummet kažnjen

zbog grijeha u moralu, grijehom težim i većim u akidi.
Sekularizam u Evropi pojavio se iz borbe za oslobođenje od kršćanske vjere, a sekularizam u islamskom svijetu pojavio se kao rezultat skretanja muslimana i napuštanja Islama.

2) Pogrešno shvatanje uluhijjeta. Muslimani obznanjuju veliko pravilo: "Nema pokornosti stvorenju u nepokornosti Stvoritelju." Ali ga se ne drže, kao što se ne drže ni riječi Allaha u suri Araf, ajet 3:

﴿ ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۗ ﴾

"Slijedite ono što vam je objavljeno od vašeg Gospodara i ne slijedite mimo Njega nikakvih zaštitnika."

Nažalost, dio 'ibadeta muslimani su usmjerili ka tagutima, vladarima i namjesnicima, fanatičnim učenjacima mezheba i šejhovima sufijskih tarikata.

3) Fanatizam u fikhu. Ummet je jedan vremenski period bio fanatično vezan za mezhebe

(išlo se do tih granica da su ženi koja je šafijskog mezheba zabranjivali da se uda za čovjeka koji je hanefijskog, čak u nekim situacijama dolazilo je do krvoprolića u mesdžidima).

Ovaj fanatizam bio je povod nepostojanju praćenja situacije od strane fakiha, čak osmanska država uzima hanefijski mezheb i postavlja ga oficijelnim mezhebom u Ummetu. Kad je Abdulhamid došao na vlast i htio da uredi vojsku i državu, umjesto da uzme rješenja islamskih učenjaka (fakiha) po ovom pitanju, otišao je u Evropu i uzeo njihov sistem.

4) Sufizam – pojavio se u abbasijskom periodu kao produkt ljudskog utapanja u strastima i raskoši. Među suštinskim greškama sufijskog razmišljanja, bilo je njihovo preziranje dunjaluka i njegovih blagodati. Shvatanje vjere bilo je svedeno na zikrove i ono što naredi "šejh". Kad su osmanlije preuzele vlast taj pogrešan stav je proširen.

Jevrejsko – kršćanski plan sekularizacije islamskog svijeta

Zapad je shvatio da snaga muslimana i muslimanskog svijeta nije u muslimanima, nego u akidi, zato su počeli da napadaju na tu akidu. Bitke su promijenjene i prenesene sa vojnih poprišta, na poprišta ideja i shvatanja. Oružje ovih bitaka nije bilo klasično, nego kulturološko. Nisu napadale vojske, nego idejni pravci. Vođa ovog plana bio je Luis. Ovog Luisa muslimani su bili zarobili nakon krstaških ratova u Egiptu. Njegov plan se oslanjao na sljedeće:

1) Preobraćanje vojnih pohoda mirnodopskim, ali sa istim ciljevima.

2) Slanje misionara u islamski svijet, da bi tamo bili vojska u službi zapada.

Rezultati sekularnog napada na islamski svijet:

1) Rušenje islamskog hilafeta, jer je to sredstvo za okupljanje svih muslimana.

2) Napad na arapski jezik koji je jezik Islama i zabrana govora njime.

3) Koncentracija na kvarenje žene muslimanke, pod devizom slobode.

4) Poticanje upropaštavajućih (menhedža) idejnih pravaca i njihovo širenje u islamskom svijetu.

5) Građenje škola, fakulteta i sličnog u kojima se izučava orijentalistika; sa ciljem podučavanja omladine zapadnim naukama i zapostavljanjem islamske nauke.

6) Napad na akidu El wela vel-bera kroz devizu zbližavanja vjera.

7) Kvarenje ruralnih sredina i pokušaji širenja ideje planiranja porodice među muslimanima.

8) Poticanje muslimana na hidžru u zapadni svijet i omogućavanje istima odličnih uvjeta za život. Rezultat toga bio je da sekularizam odvajanjem vjere od države i vladavina po zakonu mimo Allahovog preuzme islamski svijet.

Sekularizam je postao izvor u školstvu, pravu, ekonomiji... nije ostala država na koju nije utjecao.

Stav Islama prema onome što nazivaju sekularizam

Sekularizam je tagutski, nevjernički sistem – direktno kontradiktoran riječima la ilahe illallah – kontradiktoran je šehadetu sa dvije osnovne strane:

1) Sa strane da je on vladavina po onom što nije objavio Allah.

2) Sa strane da je on širk Allahu.

– Kažu učenjaci: ako se bude vladalo po zakonu kojeg nije objavio Allah i ako vladar smatra da Allahov zakon nije ispravan i da je ljudski zakon bolji i potpuniji od Allahovog, to je kufr.

Sekularizam s vjerskog aspekta znači ateizam, tj. negiranje vjere i ostavljanje rada po propisima vjere, što je jasni kufr. Sekularisti u islamskom svijetu su poznati po ismijavanju s vjerom, kao što su poznati po širenju sumnjivih idjeja u Šeri'atu, i po širenju razvrata kroz razgolićenost, miješanju muškaraca i žena. Također, poznati su po ljubavi prema zapadnom načinu života.

Mi odbijamo sekularizam:

1) jer je ideja strana našim prostorima koja je nastala u državama sa crkvenom vladavinom, ta ideja je zatupala vjeru i narod, a on ju je kasnije negirao,

2) jer je Islam bogat i neovisan, te nije potreban uvoza bilo kakvih ideja, pravaca i sličnog,

3) sekularizam je židovska upropaštavajuća roba, kojom želi da preuzme kontrolu nad islamskim svijetom,

4) borba protiv sekularizma je fardul-ajn za svakog muslimana i muslimanku u današnje vrijeme.

En – Nasranije – Kršćanstvo

Postoji predaja da su nazvani po mjestu Nasara u Palestini. To je vjerovanje koje je objavljeno Isau kao dopuna Objavi, koju je dobio Musa, koja poziva u tewhid –vjerovanje u jednog Allaha i lijep ahlak, međutim, to vjerovanje je brzo doživjelo iskrivljenje, posebno od strane svetog Pavla – židova. On je, ako se može nazvati insanom uveo mnoge novine u vjerovanje, pomiješavši ga sa raznim drugim vjerovanjima; sa idolatrijom i filozofijom.

Kršćanstvo danas:

1) To je iskrivljena vjera.

2) Proširila se diljem zemaljske kugle, pomognuta kolonijalizmom i prisilnim pokrštavanjem; oni su osnovali ogromna udruženja s ciljem širenja ove vjere.

3) Postoje tri najveće kršćanske sekte:

- katolici, koji su posebno rasprostranjeni u Italiji, Francuskoj, Belgiji i Španiji.

- Ortodoxi ili krivoslavci, kojih ima najviše u Rusiji i na Balkanu.
- Protestanti, oni su najviše rasprostranjeni u Njemačkoj, Danskoj i Sjevernoj Americi.

Kršćanstvo (vjera s kojom je došao Isa)

Jedini izvor iz kojeg se može naučiti vjera s kojom je došao Isa jeste Kur'an, koji nam govori da je vjera u koju je pozivao Isa; tewhid Allahu u svakom pogledu, tewhid koji u sebi sadrži i rububijjet, uluhijjet i tewhidul-esmai ves-sifat.

Iz kur’anskih ajeta ne razumijemo ništa drugo, osim da je Isa bio poslanik Gospodara svjetova i da je ispovijedao tewhid Allahu, i temelj u njegovom vjerovanju bio je: nema posrednika između stvorenja i Stvoritelja, bez obzira koliki stepen "svetosti" imao taj posrednik.

Poznato je iz hadisa Muhammeda da je Isa bio veliki zahid na dunjaluku; podsticao je svoje sljedbenike na rad za Ahiret, jer je Ahiret uzvišeni čovjekov cilj. Nekada se čovjek zapita; zašto je da'wa Isaa bila takva da je naginjala odricanju od dunjaluka? Zato što su tad ljudi bili u moru

materijalizma, do te mjere, da su tražili da im se pokaže Allah.

Ličnost Isaa kroz Kur'an

Ličnost Mesiha je srž kršćanstva, te je naša obaveza da je pojasnimo kroz Kur'an.

Allah pojašnjava situaciju Mesiha sa njegovom majkom - pojašnjava Merjeminu trudnoću i rođenje Isaa:

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾
ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذۡ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ عِمۡرَٰنَ رَبِّ إِنِّي
نَذَرۡتُ لَكَ مَا فِي بَطۡنِي مُحَرَّرٗا فَتَقَبَّلۡ مِنِّيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
وَضَعَتۡهَا قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي وَضَعۡتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا وَضَعَتۡ وَلَيۡسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلۡأُنثَىٰۖ
وَإِنِّي سَمَّيۡتُهَا مَرۡيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٖ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنٗا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاۖ كُلَّمَا دَخَلَ
عَلَيۡهَا زَكَرِيَّا ٱلۡمِحۡرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقٗاۖ قَالَ يَٰمَرۡيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَاۖ قَالَتۡ هُوَ مِنۡ
عِندِ ٱللَّهِۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ ﴾

"Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom – sve porod jedan od drugog –, a Allah sve čuje i sve zna. Kada Imranova žena reče: »Gospodaru moj, ovo što je u trbuhu mome ja zavjetujem samo na službu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve čuješ i znaš!« Poslije ona, kada je rodila, reče: »Gospodaru moj, rodila sam žensko«, – a Allah dobro zna šta je rodila –, »a žensko nije kao muško; nadjela sam joj ime Merjema, i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana.« I Gospodar njezin primi je lijepo i učini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hrane našao. »Odakle ti ovo, o Merjema?« – on bi upitao, a ona bi odgovorila: »Od Allaha, Allah onoga koga On hoće opskrbljuje bez muke.«" (Ali 'Imran 33-37. ajet)

Merjem je kćerka Imrana, a Imran je velikan iz Benu Israila. Njegova žena nije mogla rađati, pa se zavjetovala, da ako joj Allah da dijete, da će ga dati u službu Allahu u svetom hramu. Merjem je odgojena u pokornosti Allahu, pogotovu kad je skrbništvo nad njom preuzeo Zekerijja koji je bio muž njene sestre. Allahove počasti njoj su bile da je

razgovarala sa melecima koji su joj rekli da ju je Allah odabrao.

﴿ وَإِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصۡطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٢ يَٰمَرۡيَمُ ٱقۡنُتِي لِرَبِّكِ وَٱسۡجُدِي وَٱرۡكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٣ ﴾

"I kada meleki rekoše: »O Merjema, tebe je Allah odabrao i čistom stvorio, i boljom od svih žena na svijetu učinio. O Merjema, budi poslušna svome Gospodaru i licem nas tle padaj i sa onima koji molitvu obavljaju i ti obavljaj!«" (Ali 'Imran, 42/43. ajet)

Taj odabir je bio to što će ona roditi čovjeka, a muškarac je neće ni dotaći. Allahova mudrost kroz stvaranje Mesiha bez oca je dokaz Allahove moći. Ajeti sure Merjem od 16-32. govore o Merjemi, njenoj trudnoći, rođenju Isaa, njegovom obraćanju ljudima iz kolijevke itd.

Allah ga čini poslanikom u tridesetoj godini, kao što se to navodi u nekim predajama: pozivao je Benu Israil da obožavaju Jednog i Jedinog Allaha, da se okrenu od dunjaluka, posvete asketizmu itd.

Mu'džize Isaa

Pored toga što je rođen bez oca i što se ljudima obraćao iz kolijevke Allah ga je počastio sa još pet mu'džiza:

1) Pravio je od zemlje nešto u obliku ptice, pa bi puhnuo u njega i ono bi postalo ptica uz Allahovu dozvolu.

2) Oživljavao je mrtve uz Allahovu dozvolu.

3) Liječio je slijepce i gubavce, što su bolesti koje nisu mogle biti izliječene u to vrijeme.

4) Spustio je trpezu sa neba, na traženje svojih učenika.

5) Obavještavao je o stvarima koje ljudi nisu mogli znati, poput toga: šta ljudi jedu u kućama i šta skrivaju.

Zašto su njegove mu'džize bile ovakve prirode?

"Nije bilo poslanika kojeg Allah nije slao sa mu'džizama prikladnim u vremenu u kojem se našao kao; Musaa, Muhammeda itd."

U vrijeme Isaa medicina je doživjela ekspanziju, te su njegove mu'džize bile u tom smjeru: ukazivale su na njihovu nemoć da urade isto kao i on s jedne, i činjenicu da postoji duša s druge strane. Ove mu'džize su odgovarale pozivu u tewhid i iman, s tim da su Izraelćani negirali i u laž utjerivali njega i njegove mu'džize; potvarali su ga da laže i nagovorili bizantijskog kralja da ga razapne.

Allah je spasio Svoga poslanika; Allah je Judu učinio sličnim Isau, a Juda ga je izdao kralju, pa su kraljevi stražari uhvatili Judu, misleći da je Isa, a Allah je uzdigao Isaa na treće nebo. Kad su stražari došli da uhvate Isaa, Allah je naredio melecima da uzmu Isaa i dignu ga na treće nebo, pa je Juda ušao u sobu u kojoj je bio Isa i njegovi učenici.

Allah je učinio čudnu stvar: promijenio je Judu u izgled Isaa, te su ga židovi uhvatili i ubili ga. Dakle to je taj kraj i nema drugog kraja. Kaže Allah:

﴿ إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوۡقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرۡجِعُكُمۡ فَأَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ فِيمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٥٥ ﴾

"I kada Allah reče: »O Isa, dušu, ću ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiću te od nevjernika i učinit ću da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do Smaka svijeta. Meni ćete se, poslije, svi povratiti i Ja ću vam o onom u čemu se niste slagali presuditi.«" (Ali 'Imran 55. ajet)

Ovo je onaj suštinski kraj koji se desio, a ne ono što tvrde kršćani.

U šta kršćani vjeruju povodom Mesiha?

Vjeruju da je Allah zabranio Ademu i njegovoj ženi da jedu sa jednog drveta, pa su oni na šejtanovo nagovaranje to učinili, čime su zaslužili kaznu i vječnu zabranu. Allah je onda iz Svoje milosti prema Svojim robovima, Svoga "vječnog sina" pretvorio u čovjeka i složio se da on umre na krstu, a on to nije zaslužio – on je ustvari žrtva i iskupljenje za Ademovu grešku, niko nije mogao

dase iskupi za taj grijeh kod boga, osim "Njegov sin", uzvišen neka je Allah od ovoga što Mu oni pripisuju.

Kad je Mesih napunio trideset godina, kršten je u rijeci Jordan, zatim je postio četrdeset dana, a meleci su ga služili, a potom je krenuo u misionarstvo. Kad su se njegove mu'džize –koje ukazuju na njegovo božansko porijeklo (uluhijjet), proširile među masama, jevreji su ga predali bizantijskom kralju, te ga je ovaj razapeo i ubio. Mesih je govorio dok je bio razapet: "Zašto si me ostavio, bože moj?" – a zatim je umro i bio zakopan. Tri dana nakon smrti uskrsnuo je iz mrtvih na dan židovskog praznika, a potom je živio još četrdeset dana, te je zatim uzdignut.

Vjerovanje u trojstvo

Oni su ubjeđenja da je Allah podijeljen u tri dijela:

a) kao otac,

b) kao sin,

c) kao sveti duh.

Znači otac nije kao sin, niti je kao sveti duh. Otac predstavlja stvaranje, a sin predstavlja iskupljenje od grijeha, a sveti duh predstavlja čišćenje, iako vjeruju u to trojstvo oni su ubjeđenja da je Allah Jedan, te pokušavaju da objedine vjerovanje u Jednog Allaha i vjerovanje u trojstvo. Pavle je bio židov, pa je ušao u kršćanstvo. Njegovo pravo ime je Šaul Jehudi, u osnovi on je židov, a ušao je u kršćanstvo da bi ga iskrivio. On je prvi koji ga je iskrivio, i on je taj koji je rekao da je Isa dostojan dove - vjerovanje u uluhijjet Isaa, i on je taj koji je prvi rekao da je Isa kažnjen radi grijeha Ummeta Adema, i rekao; da je kršćanstvo svjetska vjera koja je zastupljena u cijelom svijetu. Imao je velike aktivnosti unutar samog kršćanstva.

Sedam tajni

Kršćani su uvjerenja da je svaki kršćanin obavezan da poznaje ovih sedam tajni, spomenut ćemo neke:

a) Et-Tamid - Prilikom rođenja djeteta da se stavi u vodu tri puta, tako da bi se očistio od grijeha i da bude pravi kršćanin.

b) Gospodarska večera. Uvjerenja su da je Isa prije nego su ga razapeli na križ okupio svoje učenike, te dao im hljeba i vina; hljeb predstavlja kao njegovo tijelo, a vino kao njegovu krv – a ko na "božić" jede hljeb[1] i vino pije – oni su ti kojima je Isa oprostio.

Obračun Isaa sa "svojim" stvorenjima

Kršćani "vide" da će Isa doći na Sudnji dan, da obračuna ljude, za svakog čovjeka; ako je uradio dobro piše mu se dobro, a ako je uradio zlo i piše mu se zlo, i neće se nijedan izvući od obračuna Isa. Kada je Pavle prešao na kršćanstvo rekao je, da je Isa "bog", a kršćani prethodno nisu bili ovakvog uvjerenja.

Kršćansko obredoslovlje – imaju namaz i post:

a) Namaz, ne znamo kakvi su i nemaju nikakvih izgovora, nema određenih učenja, te za njega je da uči ono što on hoće, znači te radnje nisu određene, zato što im Isa nije pojasnio šta da uče u tim molitvama, te kako da se klanjaju. Njihova kibla je

[1] Oni prije na mjesec dana pripremaju hljeb i vino.

Istok. Zašto? Zato što su uvjerenja da će se Isa pojaviti sa Istoka, i za obavljanje njihove molitve nije uvjet da bude čist.

b) Oni u određenim danima u godini ne jedu hranu koja ima masnoću u sebi, i oni su uvjerenja da poste kršćanski post.

Sveta knjiga

Sastoji se od Starog i Novog zavjeta:

1) Stari zavjet, to je Tevrat i knjige koje su vezane za Tevrat; kod ortodoksa kažu da imaju 53 primjerka, a protestanti 39.

2) Novi zavjet – sastoji se od četiri Indžila. U trećem vijeku su prihvatili ova četiri Indžila. Ono što je primjetno da se ne pripisuje Mesihu, jeste to da, niti ga je on napisao, niti popunio, nego se pripisuje njegovim savremenicima (po njihovoj tvrdnji poslanicima).

Ova četiri Indžila nisu bila poznata prije drugog vijeka i njihova potvrda se nije desila sve do trećeg vijeka.

Zavjet (Indžil) po Mateju

On je jedan od havarijuna koji su slijedili Isa i koji se nastanio u Abesiniji. Većina kršćana se složila da ga je napisao na hebrejskom jeziku, ali najstariji primjerak je napisan na grčkom, ali ko ga je preveo na grčki? – tu je veliko neznanje o prevodiocu, ne zna se ko je taj čovjek.

Zavjet po Marku

Kažu da on nije od havarijuna, nego kažu da je on bio jedan od sedamdeset ljudi koji su bili u Mesihovoj kući prije nego štoje uzdignut. Angažirao se u da'wi – Antakija, na jugu Turske, u Egiptu i Rimu. Napisao je svoj zavjet na grčkom jeziku na traženje Petra – vođe havarijuna, a Petar ga prenosi od njega. Ovdje je razilaženje oko onoga ko ga je napisao –da li je to bio Marko nakon Petrove smrti ili ga je napisao Petar prenoseći ga od Marka? Isto tako razišli su se oko vremena njegovog pisanja.

Zavjet po Luki

Rodio se u Antakiji i bio je ljekar. On je jedan od učenika Pavla – židova. Postoji razilaženje oko toga ko je napisao ovaj Zavjet; da li su to židovi, Rimljani ili Grci?

Zavjet po Ivanu

Ovo je jedan od najopasnijih zavjeta, zato što sadrži jasne odlomke koji govore o božanstvenosti

Mesiha. Neki kršćani se ne slažu da je njegov pisac bio havarijun Ivan, nego da je to neki drugi Ivan. Negiranje ovog zavjeta se veoma proširilo tokom drugog vijeka. Enciklopedija Britanika kaže da je ovaj zavjet, bez sumnje, iskrivljen, a da je njegov pisac, bez sumnje, pokvareni falsifikator. Iz ovoga izvlačimo dvije stvari:

- Da u prva tri Zavjeta koja smo naveli ništa ne ukazuje na
božanstvenost Mesiha.

- Da je zavjet u kome se potvrđuje božanstvenost Mesiha relativno nepoznat i da su ga čak negirali.

Poslanice

Postoje dvadeset i dvije, od kojih je četrnaest napisao Pavle - židov (vođe židova su odredile ovome Pavlu smrt redžmom - kamenovanjem 62. godine po gregorijanskom kalendaru), i poslanica koju je napisao Jakob, dvije poslanice napisao je Petar, tri poslanice napisao je Jona, a jednu poslanicu napisao je Juda. Sve su one napisane na grčkom. Sve ove poslanice su poslane radi pouke, osim poslanice "Djela poslanika" koja je u biti

historijska. U njoj se nalaze mnoge tvrdnje o božanstvenosti Mesiha i nju ujedno smatraju i najsvetijom.

Kontradikcija "Svete Knjige"

Kršćani tvrde da je ono što se nalazi u zavjetima i poslanicama Allahov govor ili govor Mesiha i da su napisane pod nadahnućem duha svetoga, a koje su napisali havarijuni koji se smatraju poslanicima. Da bi ovaj govor bio ispravan moraju nam dati sedam dokaza:

1) Potvrda božanstvenosti Mesiha koji je poslao ove poslanike.

2) Potvrda božanstvenosti svetog duha koji ih je nadahnuo za pisanje ovih zavjeta.

3) Potvrđivanje poslanstva ovih poslanika kojima se pripisuju ove knjige.

4) Nepobitan dokaz o poslanikovom diktiranju prilikom pisanja Zavjeta koji mu se pripisuje.

5) Povezanost seneda od vremena pisanja knjiga sve do današnjih dana.

6) Dokazivanje ispravnosti prijevoda sa jezika poslanika na druge jezike uz dokazivanje pravednosti prevodilaca, njihove bogobojaznosti i znanja obadva jezika.

7) Da dokažu da ovi zavjeti nisu kontradiktorni jedni drugima.
Sve pobrojeno nam dokazuje da Novi zavjet nije sveta knjiga.

Govor o kontradikciji "Svete Knjige"

1) Sve ono što je navedeno onima koji su poslani bilježi se u poslanici Djela poslanika, a ova poslanica nam ne daje ništa osim imena havarijuna, a što se tiče ostalih poslanika oni su nepoznati. Već smo rekli da je ova poslanica sumnjiva i da se ne zna ko ju je napisao; da li je to Pavle ili Luka? Luka je učenik Pavla, tako da predaja ako dolazi od njega nije poslanička zato što je on učenik, a ne poslanik, tako da njegova predaja od Isaa i havarijuna nije kao od onih koji su bili prisutni, te da sened nije povezan između Luke i Isaa. Mi ne poznajemo bit

ovih poslanika ko su oni sa ispravnim i povezanim senedom, dodajući na to da ta predaja nije mutevatir, jer Luka prenosi od Pavla, dok je mutevatir u hadiskoj nauci predaja koju prenosi velika skupina od velike i nisu se mogli dogovoriti da
slažu. Kako da vjerujemo u njih i njihove poslanice kad ne znamo ko su oni, i kako da znamo da su oni prenosili pod nadzorom Džibrila Ruhul- kudusa?

2) Kršćani nemaju mutevatir sened od onih kojima se pripisuju ove knjige, tako da svako evanđelje potječe od jednog čovjeka, a ne od skupine kojima nije moguće da se ujedine na laži, između nas i tog pojedinca nema povezanog seneda, a Allah najbolje zna ko se tokom ovih stoljeća umiješao u evanđelja dodajući i oduzimajući. U knjizi Ulaz u novo doba se bilježi: "Doprlo je do nas da su pisci Novog zavjeta imali više rukopisa prije konačne verzije na raznim jezicima i trenutno su prisutni ti rukopisi u bibliotekama, a među njima nema ni jednog rukopisa koji je napisan rukom pisca, nego su to sve kopije kopija. Najstariji ovakav rukopis potječe iz IV stoljeća."

3) Nepoznata je stručnost, povjerljivost i bogobojaznost prevodioca Indžila. Matejevo evanđelje je napisano hebrejskim jezikom i njegov prevodilac je nepoznat, a ostala evanđelja su napisana na grčkom jeziku, također njihovi prevodioci na latinski su nepoznati.

Kako da se raspravljamo sa kršćanima

1) Raspravljamo se sa njima na lijep način.

2) Objašnjavamo im da Isa nije božanstvo, na osnovu dokaza iz Tevrata, Indžila i Kur'ana, kao i zdravog razuma.

3) Objašnjavamo im ulogu Pavla u iskrivljavanju evanđelja.

4) Objašnjavamo im, na osnovu dokaza koje smo već naveli, da Novi zavjet nema božansku utemeljenost.

Pokrštavanje

Kršćansko misionarstvo je politička, kolonijalna i vjerska organizacija koja vrši pokrštavanje. Pojavila se odmah nakon propadanja krstaških ratova sa ciljem širenja kršćanstva među narodima trećeg svijeta općenito, a posebno među muslimanima. Cilj im je ostvarivanje vlasti nad muslimanima.

Najistaknutije ličnosti kršćanskog misionarstva

1) Rejmon Lul je prvi kršćanin koji je pokrenuo misionarstvo nakon propasti krstaških ratova. Naučio je arapski jezik i počeo je kružiti po islamskim zemljama raspravljajući se sa islamskim učenjacima.

2) Samuel Zimmer je jedan od najvećih i najpokvarenijih kršćanskih misionara. Kako bi smo znali koliko je bio pokvaren vidjet ćemo šta on lično kaže na jednom misionarskom kongresu: "O vi, kršćanski misionari, vi ste odigrali svoju ulogu na najpotpuniji način. Musliman ima posebnu čast da se sa Islama preobrati na kršćanstvo, a vaša uloga i dužnost je da ih izvedete iz Islama, a da ih ne

uvedete u kršćanstvo sve dok ne budu stvorenja koja nemaju veze sa Islamom i stvorenja koja nemaju veze sa bilo kojom vjerom." Osnovao je časopis pod nazivom Časopis Islamskog svijeta 1911 god. u Engleskoj i izdaje se i dan-danas. Umro je prije nekoliko decenija.

Teze koje zastupaju:

a) Borba protiv islamskog svijeta. Kaže mister Pels: "Vjera Islam je najveća prepreka u napretku kršćanstva." Zvimer kaže: "Potrebno je širiti "Svetu knjigu" na jezicima muslimana zato što je to najbolje djelo kršćana."- Kao što također kaže: "Pokrštavanje muslimana treba da bude njima predstavljeno kao oporuka njihovog Poslanika njima."

b) Planiranje potomstva među muslimanima, tako da se time ograniči broj muslimana u svijetu.

c) Širenje ratova i smutnji među muslimanima.

d) Pokušavanje širenja kršćanskog učenja u muslimanskim kućama putem zapadnih univerziteta.

Sredstva njihovog rada

1) Pružanje zdravstvene i medicinske zaštite. Misionari kršćana iskorištavaju stanje siromaštva i bolesti među muslimanima, kako bi kroz medicinske programe pokrštavali ljude. Oni kažu: "Kada se pojavi bol pojavljuje se i potreba za doktorom, a kada se pojavi potreba za doktorom pojavljuje se i potreba za pokrštavanjem."

2) Pokrštavanje kroz obrazovanje koje se vrši putem otvaranja univerziteta i kršćanskih instituta koji imaju osoblje, koje je veoma obrazovano, što čini muslimanske sinove željnim za obrazovanjem u tim ustanovama. Jedna od najvažnijih ustanova ove vrste jeste američki univerzitet u Bejrutu i Kairu. Broj kršćanskih knjiga koje su štampane 1999. god. doseže cifru od 70. 000, što je koštalo 12. 200. 000. 000 $.

3) Pokrštavanje putem medija koje se vrši putem radio-postaja usmjerenih prema islamskom svijetu kojih je 1999. god. bilo 7000 – od kojih posebno moramo spomenuti "Glas Amerike," a iste godine broj kršćanskih časopisa je bio 33. 700. Broj

misionara u Africi je bio 415. 000. Prilozi za crkvu su bili 1. 489 000. 000. 000 $. Broj programa za pokrštavanje -1340.

Budizam i Hinduizam

Uvod

Južna i jugo-istočna Azija, posebno Indija su poznate po mnogobrojnosti religija, tako da se smatra da postoji i nekoliko desetina hiljada religija i svaka od njih je idolopoklonička religija i utemeljena je na širku. Danas ćemo se upoznati sa jednom od tamošnjih najpoznatijih religija koja je posebno proširena u Indiji, ali prije toga moramo se upoznati sa hinduizmom. Hinduizam je najveća idolopoklonička religija u Indiji i ima najveći broj sljedbenika.

Dobila je naziv hinduizam zato što pripada najvećim djelom Indiji - njihov vođa se naziva Brahma i po njihovim tvrdnjama on je božanstvo.

Ubjeđenja hinduizma

Hindusi vjeruju da Allah, On je uzvišen od toga -biva u tri stanja:

- Brahma – tvorac svijeta.
- Višna – čuvar svijeta.
- Šiva – razarač svijeta.

Vjeruju da nebesa imaju svoje božanstvo, Zemlja svoje, grom svoje itd. Obožavaju sve ono što ih razočara ili ono čega se boje i zbog toga je krava kod hindusa uzdignuta na sveto mjesto –muzu je i obožavaju. Negiraju proživljenje i Sudnji dan. Vjeruju u reinkarnaciju.

Stepeni Brahmana

Oni svoje sljedbenike dijele na četiri stepena:

1) Po njihovim tvrdnjama oni su sveti i njihovim tijelom teče božanska krv – oni su svećenici i svi ostali njima služe.

2) Kaste – oni su vojnici.

3) Višai bujucija – oni su zanatlije, trgovci i poljoprivrednici.

4) Šodra– po njihovim tvrdnjama oni su stvoreni da bi služili ostalim vrstama.

Budizam

Temelj budizma i način dobivanja imena

Budizam je idolopoklonička indijska religija koja se pripisuje budi (na indijskom učenjak). Rodio se u bogatoj porodici koji su bili na vlasti, ali je krenuo putem skromnosti, bez Božije upute, što ga je učinilo izvorom običaja, osobina i postupaka svojstvenih samo njemu. Pojavio su u VI vijeku p.n.e.

Ubjeđenje budizma

Božanstvenost – buda na početku svoga pozivanja nije govorio o božanstvenosti, ali se nakon toga okrenuo u borbu protiv postojanja božanstva i počeo je propagirati ateizam. Nakon budine smrti budisti su ga počeli obožavati, praveći mu kipove.

Kako je njihovo poimanje nagrade?

1) Oni smatraju da sve nagrade dobivaju na dunjaluku i zbog toga negiraju Džennet i Džehennem bez ikakvog dokaza i bez ikakvog argumenta.

2) Njihovo je ubjeđenje da duše prelaze iz jednog tijela u drugo (reinkarnacija).

Nakon što su budisti ubjeđeni, a prije njih i hindusi, da nema proživljenja, niti Sudnjeg dana – prisiljeni su da kažu da vjeruju u reinkarnaciju, tj. oni vjeruju da čovjek kada umre prelazi u drugog čovjeka koji je živ i tako u nedogled. Ovakvo ubjeđenje je pokvareno, jer se ono suprotstavlja onome što je došlo u Sunnetu, a to je da duša ide u berzah (zagrobni život) – pa ako bude dobra duša ona će se dignuti u nebo i uživati u Allahovim blagodatima, a ako bude loša bit će spuštena u najniže nizine.

3) Negiraju slojeve društva i to za njih ne postoji
Oni se bore najžešćom borbom protiv slojeva hinduizma i braizma i kažu da nema razlike među ljudima po pitanju rizka (opskrbe).

4) Skloni su prošenju i nezaposlenosti
Oni vjeruju, a to poručuju i svojim sljedbenicima da se odvoje od svojih imetaka i da prose od drugih. Oni žive u velikoj nezaposlenosti i lijenosti. Ovakva učenja čine život nemogućim. Sa ovakvim učenjima narodi se ne mogu nimalo uzdići, za razliku od

Islama koji naređuje rad, aktivnost i snagu, te strogo zabranjuje nezaposlenost i lijenost, a ponekad takve i kažnjava.

5) Mjesta gdje se nalaze budisti

Oni su najrasprostranjeniji u Indiji nakon hindusa, a sljedbenika imaju i u Koreji, Kini, Japanu, Nepalu, Indoneziji, Tibetu, Mongoliji, Burmi, Tajlandu i u drugim državama.

Komunizam

Osnivač komunizma

Komunizam je ideološko-ekonomski židovski pokret kojeg je osnovao Karl Marks, a zasniva se na ateizmu, zatim brisanju, anuliranju privatnog vlasništva i nasljedstva, i učešća svih ljudi u proizvodnji podjednako. Istraživači za njega kažu da je propalog ubjeđenja, posjeduje sve osobine židova: počevši od zavisti i mržnje prema svim ljudima pridodajući tome još njegovu lijenost i siromaštvo, zato su židovi iskoristili to njegovo stanje i učinili da bude jedan od glavnih zagovarača teorije komunizma.

Historijat komunizma

Komunizam je ideologija koja se u historiji pojavljivala više puta. U Iranu 487. god. se pojavio čovjek koji je pozivao komunizmu i učešću svih ljudi kada su u pitanju imetak i žene. Tako je Hamdan Kormut osnivač pokreta Karamita koji se pojavio 288. h.g. - karamite su bili u Bahrejnu, Jemenu i Iraku.

Savremeni Marksov komunizam se pojavio 1848 god. uz pomoć Engelsa protiv zapadnog kapitalizma

i vladajuće crkve, naravno preko leđa običnih masa. Komunizam je ostao kao teorija sve do 1917. god. do Oktobarske revolucije pod vodstvom Lenjina.

Glavna ubjeđenja i teorija komunizma

1) Negiranje postojanja Allaha (ateizam) i svega onog nevidljivog (gajba) i da je materija osnova svega i njihova glavna parola je: vjerujemo u troje ili bolje rečeno u trojicu: Marksa, Lenjina i Staljina, a nevjernici su u Allaha, vjeru i privatno vlasništvo.

2) Oni se bore protiv svih vjera, a naročito protiv Islama.

3) Oni se bore protiv privatnog vlasništva i nasljedstva. Oni su ubjeđenja da nema Ahireta, niti kazne, niti nagrade i kažu da nema drugog života osim dunjalučkog života.

4) Država je stranka, a stranka je država. Oni stoje na stanovištu da je Kur'an osmišljen u vrijeme Osmana da bi kasnije doživio još neke izmjene.

5) Vlast u komunističkoj državi mora biti u rukama radnika (proletera).

6) Oni se bore i negiraju porodične veze.

Sudar komunizma sa vjerom i prirodom

Teoriju komunizma je osnovao čovjek koji mrzi čovječanstvo i ta teorija je poslužila za ostvarivanje židovskih ciljeva, zbog toga je u svom ubjeđenju, ideji i ekonomiji ona u sukobu sa Allahovom istinskom vjerom i ispravnom prirodom čovjeka.

Strana ubjeđenja

Glavna teza njihovog ubjeđenja je ateizam i negacija svijeta gajba (proživljenje, Džennet, Džehennem itd.).

Ova ateistička teorija se sukobljava sa ispravnom teorijom čovjeka: prirodom vjere u Allaha i čovjekova težnja za Njim, i imanu u nagradu i polaganje računa, jer se čovjekova duša smiruje tim ubjeđenjem. Ljudska duša je sretna sa uputom i imanom, i suprotno, nesretna je ako nema imana i upute.

﴿ فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ وَمَن يُرِدۡ أَن يُضِلَّهُۥ يَجۡعَلۡ
صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجٗا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي ٱلسَّمَآءِۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ
ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٢٥ ﴾

"Onome koga Allah želi da uputi – On srce njegovo prema Islamu raspoloži, a onome koga želi da u zabludi ostavi – On srce njegovo stegne i umornim učini kao da čini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Allah one koji ne vjeruju bez podrške ostavi."(El-En'am, 125. ajet)

Idejna strana

Materija je osnova i ona je ta koja napaja čovjekovu ideju i pokreće je i ona je osnova svega u ovome kosmosu, i dunjaluk nije ništa drugo osim borba za materijom.

Ekonomska strana

Jedna od glavnih postavki komunizma jeste ukidanje privatnog vlasništva i negacija urođenih razlika među ljudima, te njihovo izjednačavanje u onome što posjeduju. Predstavljaju se kao

nepoznavaoci ljudskih razlika u sposobnosti i nadarenosti, zbog toga se komunizam sudara sa ljudskom prirodom, jer ne pravi razliku između radnika i neradnika, i ne samo to, nego radi na tome da neradnik ostane neradnik i da sruši i ubije aktivnost radnika. Isti slučaj je i sa ostalim segmentima ljudskog života, pa tako komunizam ruši instituciju porodice i radi na širenju pokvarenosti, prkosa, ekstremizma itd.

Komunizam nakon primjene

Sudar komunizma sa vjerom i prirodom urodio je velikom propašću, pa je tako propala Rusija, Jugoslavija i njima slične zemlje. Zbog toga su komunisti bili prinuđeni da odustanu od mnogih svojih stavova i ubjeđenja, naročito na ekonomskom planu.

Zbog propasti socijalizma (socijalizam je u svojoj osnovi izjednačavanje svih ljudi) priznali su razlike među članovima društva kada je u pitanju prihod, plaća i privatni posjed, dok rukovodioci komunizma uživaju i naslađuju se u prostranim stanovima, udobnim vozilima koje uvoze od

kapitalističkog zapada – njihov narod dijeli koricu hljeba.

Komunisti su bili prisiljeni na priznavanje i podstrek aktivnih proizvođača, te su im dopustili da posjeduju nešto od svojih proizvoda, jer je nemoguće da iskreno i sa velikim trudom rade i proizvode, a neko drugi uživa i naslađuje se.

Egzistencijalizam[2]

To je filozofski pokret koji se zalaže da čovjek pronađe sebe, a to znači da ostavi sve vrline i vrijednosti i odazove se svim svojim prohtjevima i strastima, i to bez ikakve granice.

Ovaj pravac se pojavio nakon II svjetskog rata, jer su osjetili da je vrijeme povoljno za širenje ove ideje, nakon svega što su preživjeli u ratu u nadi da nađu adekvatno rješenje za obične mase.

Jedino adekvatno rješenje u to vrijeme, a i za sve pravce danas, jeste vjera u Allaha i prihvatanje islama.

Opasnost ovog pravca

[2] Egzistencijalizam je (lat. Existential ili postojanje) filozofski pravac koji u središte stavljaju čovjekovo postojanje (egzistenciju); danski filozof Kierkegaard (1813-1855) "egzistenciju" smatra osnovom tkz. "egzistencijalne filozofije": "Ima nešto što se ne može zamisliti, a to je egzistencija"; svrha filozofije nije spoznaja stvarnoga u području apstraktnih pojmova, nego pitanje o postojanju onoga koji pita; predstavnici: G. Marcel, K. Jaspers, M. Heidegger, J. P. Sartre.

Ovaj pravac je jedan od najopasnijih pravaca po čovječanstvo, jer se zalaže za rušenje prirode čovjeka i transformaciju čovjeka u životinju koja nema razuma, srca niti duše (misli se kao kod čovjeka).

Rekao je Sartr da se taj pravac zalaže za potpuno odazivanje svojim strastima i odbacivanje svih ograničenja i društvenih znanosti, te rušenje svih granica koje su postavile vjere.

Najznačajniji rezultati ovog pravca:

1. velika zabrinutost i pocijepanost i

2. strah od nepoznatog.

Vrste egzistencijalizma

1) Svi se filozofi slažu u jednoj stvari, a to je da čovjek treba pronaći samog sebe, a razilaze se u metodama kako i na koji način da to čovjek uradi.

Tako je jedna grupa razumijela ovaj pravac čovjekovog pronalaska sebe potpunim predavanjem svojim nagonima radeći što hoće, ne brinući se da li to ima u ahlaku, Šeri'atu ili vjeri.

2) Druga grupa kažu da čovjek treba biti povezan sa nekom većom silom.

3) Treća grupa kažu da čovjek sebe treba pronaći u borbi protiv straha i stvarnosti.

Šiizam

Šiizam u jeziku označava pomaganje i štićenje što znači da su šije sljedbenici i pomoćnici. Ovo je ime preovladavalo za one koji su štitili Aliju i njegovu porodicu, rahimehumellah, u prvo vrijeme, da bi kasnije postalo znakom (imenom) za rafidije i zejdije.

Periodi šiizma

1) Prvi period: Ljubav prema Aliji i ehlu-l-bejtu bez vrijeđanja ostalih ashaba.

2) Drugi period: Razvoj šiizma u rafidizam, a on je pretjerivanje kad je u pitanju Alija i neki članovi njegove porodice, zatim vrijeđanje ashaba i njihovo proglašavanje nevjernicima, te neka ubjeđenja koja nemaju nikakve veze sa islamom, kao; tekijja,[3] imamet, nepogrješivost, povratak i batinizam.

[3] Pretvaranje, licemjerstvo.

3) Treći period: Obožavanje Alije i imama poslije njega, tj. smatranje da su oni bogovi, kao i zastupanje reinkarnacije.

Sekte šiizma

Neki učenjaci spominju da broj šiitskih sekti dostiže i do tri stotine.

Tri najpoznatije savremene sekte su:

- Isna 'Ašerije.
- Zejdije.
- Ismailije.

U šiitske sekte spadaju: Nusajrije, Duruz, Buhare, Egahanije i dr.

Isna 'ašerije

To je sekta koj nosi naziv rafidije i dža'ferije, vežući se za Dža'fera es-Sadika. Dobili su naziv isna 'ašerije zbog zastupanja teorije dvanaestorice imama. Ova sekta je najbrojnija u savremeno doba.

Osnivanje sekte

Pojavila se u Iraku i Iranu, a ima ih u Šamu, Libanu, Pakistanu, zapadnom Afganistanu, Ahsau i Medini.

Idejni korijeni ove sekte su vezani za sebe'ije koji su izmislili teoriju (stav) za Alijin hilafet nakon smrti Poslanika, te teoriju o njegovom povratku, zatim vrijeđanje trojice halifa i ostalih ashaba.

Ove postavke su kasnije postale temelji njihovog učenja (učenja isna 'ašerija).

Najbitnija ubjeđenja vjerovanja isna 'ašerija:

1. Imamet – smatraju da je imamet dvanaestorice najveći rukn islama i on je kod njih božanski položaj, kao što je poslanstvo, tako da se po njihovoj teoriji imamu objavljuje, potpomognut je mu'džizama i potpunom nepogrješivošću:
Njihovo vjerovanje je, između ostalog, kao što kažu: "Imami znaju ono što je bilo i ono što će biti i ništa im se ne skriva." -Znaju kada će umrijeti i ne umiru, osim sa svojim htijenjem.[4]

---

[4] Sve je ovo jedan veliki batil što se suprostavlja idžmau.

2. Vrijeđanje ashaba. Smatraju da su se svi ashabi odmetnuli, osim trojice, četvorice ili sedmorice – razlog zbog čega oni smatraju da su se ashabi odmetnuli jeste što su izabrali Ebu Bekra za halifu, a ne Aliju.

3. Pokušaj napada na Kur'an zbog toga što u njemu nema spomena dvanaestorice imama, a u Kur'anu se nalazi puno ajeta koji govore o vrijednostima ashaba, pa su pokušali da ubijede svoje sljedbenike da su izbrisani ajeti o imametu i psovanju ashaba.

4. Et-Tekijje. To je pretvaranje pred ehli sunnetom ve-Idžematom, te ispoljavanje onoga što se razlikuje sa onim što njihova prsa kriju. To je jasan nifak ili licemjerstvo i oni ga smatraju kao devet desetina vjere, pa su rekli: "Nema dina ko nema tekijje."

Ez-Zejdijje

Oni su sljedbenici Zejda ibn Ali ibn el-Husejna ibn Alije i ova sekta je najbliža ehli sunnetu

ve-l-džematu izuzimajući džarudijje i ona je od rafidija. Ova sekta se nalazi u Jemenu.

Ismailijje

Oni su vezani za Ismaila ibn Dža'fera es-Sadika.

Imena koja nose ismailijje:

1. Es-sebe'ije
2. Mulhide.
3. Et-Talimijje.
4. El-Batinijje - ovo je njihovo najpoznatije ime, ono znači ispoljavanje jedne slike, a skrivanje druge. Ljudi poznaju spoljašnost, a imam poznaje unutrašnjost, te stoga su protumačili ajete raznim načinima i skrivaju se iza termina batinijje. Oni ovom teorijom pokušavaju srušiti tekstove. Korijene vode od vremena Me'muna kada je grupa, na čijem čelu je bio Mejmun el-Kaddah, postavila osnovna pravila ovog pravca.

Područja u kojima se nalaze ismailijje - razbacani su po islamskom svijetu, te se nalaze na jugu Arapskog poluostrva, zatim na jugu Afrike i u

njenom centralnom dijelu, te u Šamu, Pakistanu, Indiji i drugim državama.

Ismailijjske države su Ubejdijska država u Maroku i Egiptu, vezani su za Ubejdullaha el-Mehdija.

Sekte unutar i smailijja

1. El-Karamita.
2. Ubejdijje.
3. El-Haššašun.

A od sekti koje danas postoje su:

1. Ed-Duruz.
2. El-Buhara.
3. El-Egahanijje.

Akidet ismailijja

Kaže islamska ulema: "Spoljašnost ovog pravca je rafidizam, a njena unutrašnjost je jasan kufr."

Ono što je otkrila islamska ulema, kada je u pitanju njihov akidet, je sljedeće:

1. Pozivaju na ateizam i nepostojanje Allaha.
2. Nijekanje poslanstva i poziv na rušenje Šeri'ata.
3. Negiranje proživljenja i polaganja računa.
4. Izopačeno tumačenje ruknova islama i njegovih tekstova, te pozivanje na to da islam ima spoljašnju formu koju poznaje obična masa i svoju unutrašnjost koju poznaju samo imami, a ti njihovi imami su ateisti i odmetnici. Oni na svom početku ne pozivaju u potpuni ateizam, nego postepeno nakon što im se ljudi počnu odazivati.

Ed-Duruz

Oni su sljedbenici Muhammeda ibn Ismailijja ed-Duruzija koji je zastupao teoriju o božanstvenosti El-Hakima ibn Emrillah el - Ubejdija. Nazvani su ovim imenom zbog ovog čovjeka. Oni nazivaju sebe el-muvehhidi.

Njihovo porijeklo

Odcijepili su se od ismailijja u vrijeme el-Hakima el-Ubejdijja koji se pozivao na božanstvenost te ga je počeo slijediti Muhammed ibn Ismail ed-Duruzi i rekao je da je on bog, zatim je otišao u područje Šama i počeo pozivati u obožavanje el-Hakima.

Skoncetrisao je svoju da'wu u židovskim i kršćanskim sredinama, počeli su ga slijediti mnogi od njih s ciljem rušenja islama. Oni su štampali djelo koje se zove Mushaf Duruza ili „El-Munferid bi zatihi" u kome je autor pokušao da kopira Kur'an, kao što je to pokušao i Musejlema el-Kezzab.

Mjesta u kojima se nalaze druzi

Ima ih u Libanu i na uzvišenjima brda Havran koje nosi naziv Brdo duruza.

Rafidijska sekta buhare

Buhara na indijskom jeziku znači trgovac. Vode porijeklo od Ismailija koji su ih pozivali dok su bili mušrici.

Dijele se u dvije sekte:

1. Davudijje koji su nastanjeni u Pakistanu.

2. Sulejmanijje koji su nastanjeni na jugu Jemena.

Akida im se svodi na to da vjeruju da im je imam božanstvo. Što se tiče namaza oni ga klanjaju u njihovim mesdžidima koje nazivaju dža'mihane te smatraju da ga obavljaju svom skrivenom imamu koji vodi porijeklo od Et-Tajjiba ibn Abira. Hadždž im se nalazi u praksi, obilaze Kabu, ali kažu da je Kaba samo sinonim za njihovog imama. Literatura im se štampa tajno i ima je vrlo malo.

El-Egahanijje

Oni su ogranak sekte Ismailija, osnivač im je Hasan Ali Šah, a on i njegovi potomci nose naziv Egahan. Nastali su početkom XIX stoljeća u Iranu. Nastanjeni su u Siriji, Indiji, Madagaskaru, a centar im je u Karačiju u Pakistanu. Vjeruju da je njihov vođa božanstvo i daju mu 1/5 od svog imetka, a dotični Hasan Ali Šah je bio pijanica i sijao je fesad.

En-Nusajrije

Oni su sljedbenici Muhammeda ibn Nusajra en-Numejrijja. Oni su jedna od najzabludjelijih sekti šija koje smatraju Aliju božanstvom. Ova sekta je mnogobrojna: u zadnjem popisu bilo ih je 289 000 poslije smrti Hasana el-Askerija kojeg oni smatraju svojim 11 imamom.

Njegovi sljedbenici su se dogovorili da kažu da on ima sina koji se treba pojaviti iz jednog tunela i da im bude imam, tj. da naslijedi svoga oca, a to im je sastavni dio akide.

U historijskim knjigama je zabilježeno da ovaj Hasan en- Nusajr uopće nije mogao imati djece. Tako su se pojavile skupine od šija, te svaka od njih za sebe tvrdi da su oni baš ta halka koja ima vezu sa tim imamom. U početku su nosile naziv en-Numejrijje, pa ga kasnije mijenaju u naziv Nusajrije. Sami sebe zovu mu'mini. U vrijeme francuske okupacije su dobili naziv Alevijje. Nastanjeni su u Siriji, gdje je i politička vlast njihova.

Sekte koje su proizišle iz Nusajrijja:

1. El-Hajderijje vežu se za Hajdera (nadimak Alije).
2. Eš-Šemsijje.
3. El-Lejlijje.
4. El-Gajbijje (kažu da je odsutni Allah Alija).

Akida Nusajrija:

1. Smatraju da je Alija božanstvo: stanuje u oblacima, grom mu je glas, pa zbog toga obožavaju oblake. Vjernik je u njih onaj ko obožava Aliju.

2. Reinkarnacija: reinkarniraju se sedam puta, a nakon tog uzima svoje mjesto među zvijezdama. Ako neko drugačije vjeruje kažu da će biti proživljen u liku deve ili magarca.

3. Ne vjeruju u proživljenje, Sudnji dan, Džennet, Džehennem.

4. Šehadet im je da pokazuješ na tri slova: ajn, mim, sin,a znače Alija, Muhammed i Selman.

5. Namaz: pod njim podrazumijevaju imena: Alija, Husejin, Muhsin, Fatima, pa ko spomene ova

imena mijenjaju gusul, abdest i namaz. Što se tiče zekata njega mijenja Selman, a post im je čuvanje imena ljudi koji predstavljaju dane u ramazanu. Što se tiče džihada to im je proklinjanje Omera za kojeg kažu da je Iblis svih iblisa, zatim Ebu-Bekra, Osmana, Aliju. Praznici su im nova godina i još neki praznici kršćana i vatropoklonika. Što se tiče samog vjerovanja to im je stroga tajna, a žene smatraju da nemaju vjere.

Vjeru smiju objelodaniti tek nakon 19-te godine, nakon što se na posebnim mjestima poduče svojoj akidi koja se prenosi sa koljena na koljeno od Sulejmana el-Urdunia koji je kasnije prihvatio kršćanstvo, otkrivši temelje njihove akide.

Njihova borba protiv islama

Učestvovali su u borbama na strani kršćana, te su pomogli Tatare u borbi protiv muslimana.

Što se tiče islamskog stava oni su nevjernici; nema sklapanja brakova sa njima, jesti njihovo meso itd. Rekao je Šejhu-l-islam Ibn Tejmije, rahimehullah, za njih da su veći

nevjernici od židova, kršćana...

Njihova šteta za islam i Ummet je veća od štete koju su nanijeli ostali.

Po pitanju njihove tewbe ulema se razišla, međutim, nema sumnje da je džihad protiv njih i uspostavljanje Allahovog Zakona jedan od najvećih vadžiba.

El-Kadijanije

Ovo je nevjernička sekta koja je uzela islam kao štit za svoje pogane ideje i pokvarena ubjeđena od kojih su najopasnija:

1) tvrdnja da je njihov vođa poslanik.

2) izokretanje kur'anskih ajeta.

3) negiranje džihada.

4) proglašavanje muslimana nevjernicima.

5) prijateljuju sa nevjernicima i potpomažu ih.

Razlog zbog kojeg su dobili ime kadijanije

Nazvani su ovim imenom zbog grada koji se zove Kadijan u kojem je rođen ovaj lažni poslanik.

Drugo ime kadijanija

Kadijanije sebe nazivaju Ahmedije u Africi i drugim mjestima, a to je zbog čovjeka koji za sebe tvrdi da je poslanik koji se zove Ahmed, imajući pri tom još jednu pokvarenu namjeru koju koristi za zavođenje muslimana – na što upućuje sam naziv Ahmedije, jer žele time kazati muslimanima da su vezani za Poslanika, jer je jedno od njegovih imena Ahmed. Zapravo, u stvarnosti oni nemaju, ama baš, nikakve veze sa Poslanikom, nego se oni vežu za lašca Ahmed Gulama – Mirza.

Oni su poznati pod imenom el-kadijanije u Pakistanu, Indiji i drugim islamskim zemljama.

Osnivanje kadijanija

Ovu sektu osnovao je Mirza Gulam u XIX stoljeću u Indiji. Znanstveno je potvrđeno da su kadijanije plod engleske politike i ova sekta nije osnovana ni zbog kakvog drugog cilja osim da služi engleskom kolonijalizmu, a ovo je potvrdio el-kadijani u nekim svojim člancima gdje je, između ostalog, rekao da on duguje Engleskoj prijateljstvo – postavivši za rukn njihove "vjere" pokornost njima, izbacivši pri tome džihad, te je priznao da su Englezi izmislili teoriju o njegovom poslanstvu.

Uvjeti koji su pomogli osnivanje kadijanija:

1. Povoljna sredina u Indiji gdje vlada džehl. Indija je od davnih vremena zemlja mnogoboštva, raznih pravaca, sredina za proglašavanje poslanicima i bogovima, tako da kaže učenjak Mes'ud en-Nedevi: "Stanovnici Indije su obožavali 30 000 000 bogova."

2. Engleska vlast je zaštitila ovu sektu i njene pristalice.

3. Postepenost u pozivu od strane ovog lažova, tako da je uspio formirati skupinu.

4. Nakon uspostave pakistanske države Englezi su postavili jednog pristalicu kadijanija na mjesto ministra vanjskih poslova Pakistana. On je zapošljavao svoje pristalice u pakistanskim ambasadama u mnogim svjetskim gradovima, također ih je zapošljavao i uvodio u vojsku.

Porijeklo Ahmeda Gulama

Tvrdi da je njegova porodica mongolskog porijekla koja se iselila iz Semerkanda u neko drugo mjesto, zatim je tvrdio da mu je objavljeno da je njegova porodica iranska (farisijska), jednom je rekao da je Kinez, a drugi put fatimija iz plemena Benu Fatime. Kada bi god bio upitan o ovim kontradiktornostima rekao bi: "Allah mi objavio."

Njegovo rođenje

Rođen je 1839. ili 1840. god u gradu koji se zove Kadijan u porodici koja je poznata po hizmetu engleskom kolonijalizmu i potpomaganju sekte es-sih (sik) koja je od najžešćih neprijatelja islama u području Indije.

Razlozi zbog kojih se proglasio poslanikom:

1. želja za vodstvom pod imenom vjere.

2. bolovao je melankoliju[5] koja je, naravno, utjecala na njegov ovakav postupak.

3. usluga britanskoj vladi i rad za njenu dobrobit.

Njegova da'wa

Bio je postepen u svojoj da'wi kao batinije i ismailije:

Prvo je počeo tvrditi da mu dolazi objava nadahnućem. Zatim je počeo tvrditi da je on

---

[5] Melankolija (grč. melas crn, chole žuč, melancholia) sjeta, sjetnost, tuga, snuždenost, potištenost; vrsta duševne bolesti kod koje prevladava mučno i potišteno raspoloženje; melancholia agitans čit. melankolija agitans (lat.) nemirna sjeta s nastupima straha; melancholia misanthropica čit. melankolija mizantropika (lat.) sjeta spojena sa strahom od ljudi; melancholia hypochondrica čit. melankolija hipohondrika (lat.) sjeta na osnovi umišljenih bolesti.

obnovitelj vremena i da on liči Mesihu Isau ibn Merjemu u svojstvu poniznosti i smirenosti.

Tvrdi da je on obećani Mesih koji će se spustiti prije Sudnjeg dana, ali je rekao da je on nebijj (vjerovjesnik), međutim, samo dio vjerovjesničke misije te 1901. god. je ustvrdio da je potpuni vjerovjesnik i kao vrhunac svega 1904. god. je ustvrdio da je on krišna, a krišna je božanstvo hindusa koji vjeruju u njega (krišnu) onako kao što muslimani vjeruju u Allaha.